

ΤΗ ΚΒ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Ἱερομάρτυρος Φωκᾶ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου
Κοδράτου τρία, καὶ τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Φωκᾶ τρία.

Τοῦ Ἁγίου Κοδράτου

Ἦχος α'

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων

Τῶν οὐρανίων χαρίτων, ταῖς ἐπιλάμψεσι, καταυγασθεὶς ἐδείχθης, ἐν τῷ κόσμῳ Κοδρᾶτε, φωστὴρ πᾶσι
προφαίνων, ἀκτῖνας φαιδράς, τοῦ ἐνθέου κηρύγματος, καὶ διὰ τοῦτο τιμώμεν σε οἱ πιστοί, ὡς
Ἀπόστολον καὶ Μάρτυρα.

Σὺ τὰς εὐθείας πορείας, βαδίσας ἐνδοξε, τῶν σκολιῶν ἐρρύσω, τρίβων τῆς ἀσεβείας, ἀνθρώπους
πλανωμένους, ὅθεν πιστοί, ἀπλανῆ σὲ δοξάζομεν, καὶ ὁδηγὸν καὶ μεσίτην τῆς πρὸς Θεόν, οἰκειώσεως,
Ἀπόστολε.

Ὁ θαυμαστὸς ἐν Ἁγίοις, ὑπάρχων Κύριος, σὲ τῆ ἀφθόνῳ δόξῃ, τῶν αὐτοῦ χαρισμάτων, ἐδόξασεν ἐν
κόσμῳ, καὶ τῶν ψυχῶν, καὶ σωμάτων παρέσχετο, θεραπευτήν, ὃ Κοδρᾶτε, τοῖς εὐσεβῶς, εὐφημούσί σε
Ἀπόστολε.

Τοῦ Ἱερομάρτυρος Φωκᾶ

Ὅμοια

Καταβαλῶν τῶν εἰδώλων, τὴν ματαιότητα, τῷ Ἱερῷ σου λόγῳ ἐβεβαίωσας πίστει, καρδίας ἀστηρίκτους,
καὶ πρὸς ζοήν, Ἱεράρχα ὠδήγησας, καὶ ἐναθλήσας νομίμως Μάρτυς Φωκᾶ, τοῦ Κυρίου ἐχρημάτισας.

Τὴν ἱερὰν διπλοῖδα, βάψας ἐν αἵματι, τῆς Ἱερᾶς σαρκὸς σου, Ἱερώτατε Πάτερ, διπλοῦς στεφάνους
ὄντως, παρὰ Χριστοῦ, ὑπεδέξω πανόλβιε, καὶ σὺν Ἀγγέλοις χορεύεις ἐν οὐρανοῖς, ἱκετεύων τοῦ
σωθῆναι ἡμᾶς.

Ταῖς τῶν θαυμάτων ἀκτίσι, πᾶσαν φωτίζεις τὴν γῆν, τοῖς ἐν θαλάσῃ Πάτερ, βοηθεῖς καθ' ἐκάστην,
νοσήματα διώκεις, παύεις ψυχῆς, καὶ σαρκὸς ἀρρωστήματα, παρὰ Κυρίου τὴν χάριν Μάρτυς Φωκᾶ,
εἰληφῶς θεομακάριστε.

Δόξα... Ἦχος δ' Κυπριανοῦ

Ἐκ βρέφους ἐγένου τοῦ Κυρίου ἐραστής, Φωκᾶ παμμακάριστε, Ἱερομάρτυς Χριστοῦ, τὸ γὰρ ὄπλον τοῦ
Σταυροῦ ἐπ' ὤμων ἀράμενος, ἀκλινῶς ἐπορεύθης τὴν ὁδὸν τῆς σωτηρίας, δι' ἧς τῶν Ἀγγέλων συνέστιος
γένονας, δαιμόνων ἀντίπαλος, καὶ τοῦ κόσμου πρεσβευτῆς ὄφθης διαπρύσιος.

Καὶ νύν... Θεοτοκίον

Ἔδωκας σημείωσιν

Ζόφος φοβερώτατος, ὁ τοῦ θανάτου Θεόνυμφε, τὴν ψυχὴν κατατρύχει μου, τὸ δὲ λογοθέσιον, ἐξιστὰν
καὶ τρέμειν, ἀεὶ τῶν δαιμόνων, παρασκευάζει ἀγαθή, ἐξ ὧν μὲ ρύσαι τὴ δυναστεία σου, Παρθένε
ἀπειρόγαμε, καὶ πρὸς λιμένα σωτήριον, καὶ πρὸς φῶς τὸ ἀνέσπερον, τῶν Ἁγίων κατάταξον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Νεκρούμενον βλέπουσα, Χριστὸν ἢ πανάγνος Δέσποινα, καὶ νεκροῦντα τὸν δόλιον, ὠλόλυξε κράζουσα,
πικρῶς τῷ ἐκ σπλάγγων, αὐτῆς προελθόντι, καὶ τὸ μακρόθυμον αὐτοῦ, ἀποθανυμάζουσα κατεπλήττετο,
Τέκνον μου ποθεινότατον, μὴ ἐπιλάθῃ τῆς δούλης σου, μὴ βραδύνης φιλάνθρωπε, τὸ ἐμὸν καταθύμιον.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωῆχου.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου

Ἦχος γ'

Ἀπόστολε Ἄγιε Κοδρᾶτε, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχη ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ τοῦ Ἱερομάρτυρος

Ἦχος δ'

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θπόνων διάδοχος, τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πρᾶξιν εὔρες Θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν, διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τὴ πίστει ἐνήθλησας μέχρις αἵματος, Ἱερομάρτυς Κυπριανέ, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Ὁρθρον

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, Κανὼν τῆς Ὀκτωῆχου εἷς, καὶ τῶν Ἁγίων δύο, προηγεῖται δὲ ὁ τοῦ Ἀποστόλου, ἔχων τὴν δὲ τὴν ἀκροστιχίδα.

Σοὶ Κοδρᾶτε μέγιστε τοὺς ὕμνους πλέκω. Ἰωσήφ.

Ὦδὴ α' Ἦχος πλ. β'.

«Δεῦτε λαοί, ἄσωμεν ἄσμα Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῷ διελόντι θάλασσαν, καὶ ὀδηγήσαντι τὸν λαὸν ὃν ἀνῆκε, δουλείας Αἰγυπτίων, ὅτι δεδόξασται».

Στεφηφορῶν, τῷ Βασιλεῖ τῶν Δυνάμεων, παρεστηκῶς ἰκέτευε, καταλαμπρύνεσθαι, τοὺς τὴν μνήμην σου ταύτην, φαιδρῶς ἐπιτελοῦντας μάκαρ Ἀπόστολε.

Οἰκοδομῶν, τῷ θεμελίῳ τῆς πίστεως, τῶν εὐσεβῶν τὸ πλήρωμα, ὀχυρωτάταις σου, διδασκαίς θεοφόρε, εἰδώλων τὴν ἀπάτην, πᾶσαν κατέστρεψας.

Ἱεουργῶν, τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον, Ἱερωτάτοις λόγοις σου, ψυχὰς τῷ Κτίστη σου, καθιέρωσας πίστει, αὐοίδιμε Κοδρᾶτε, σθένει τοῦ Πνεύματος.

Θεοτοκίον

Κόρης σαρκί, ἐξ ἀπειράνδρου τικτόμενος, ὁ Ποιητὴς τῆς κτίσεως, μετὰ τὴν κύησιν, ὡς πρὸ τόκου Παρθένον, αὐτὴν διαφυλάττει, Καθὼς ηὐδόκησεν.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου Φωκᾶ, οὗ ἡ, Ἀκροστιχίς.

Ἵμνεῖν σὲ Φωκᾶ προσθέτω Θεὸς χάριν. Ἰωσήφ.

Ὦδὴ α' Ἦχος δ'

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον

Ἵμνησαι, προθυμουμένω σήμερον, τὴν θεῖαν μνήμην σου, φωτιστικαῖς τοῦ Πνεύματος αὐγαίς, τὴν ψυχὴν μου καταύγασον, ποιμὴν καὶ Μάρτυς ἔνδοξε, τοῦ Παντοκράτορος Θεοῦ ἡμῶν.

Μαρτύρων, περιφανῶς ἐπλούτησας, τὴν θεῖαν εὐκλειαν ποιμαντικαῖς ἐκπρέψας καλλοναῖς, καὶ φοινίξας ἐν αἵματι, τῆς Ἱερᾶς ἀθλήσεως, σοῦ τὴν στολὴν θεομακάριστε.

Νευρώσας, τὸν λογισμὸν ταῖς κρείττοσιν, ἐλπίσι πάνσοφε, τὸν ἐν κακίᾳ ὄντα δυνατόν, παντελῶς ἐξενεύρισας, καὶ νικηφόρος ἄριστος, πρὸς οὐρανοὺς Φωκᾶ ἀνέδραμες.

Θεοτοκίον

Ἐλύθη, τῶν Προπατόρων ἄχραντε, τὸ ἐπιτίμιον, τὸν πρὸ αἰῶνων τίκτεις γὰρ Θεόν, νέον βρέφος γινόμενον, καὶ νεουργοῦντα ἅπασαν, τὴν ἀνθρωπίνην ὄντως ὑπαρξιν.

Τοῦ Ἀποστόλου

ᾠδὴ γ'

«Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλω νεκρώσας τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σέ».

Τελῶν τὰ φοβερὰ Κοδρᾶτε θαύματα, ἀπίστους εἰς πίστιν θεῖαν ἐνήγες, ὡς Ἀπόστολος θεόληπτος, ὡς σεπτὸς Ἱεράρχης ἱερώτατε.

Ἐνθέοις διδασκαίς πολλοὺς ἐφώτισας, φωτὸς γὰρ διάκανος ἀνεδείχθης, τοῦ φωτίσαντος τὰ πέρατα, Ἱεράρχα Κοδρᾶτε, θείαις λάμπυσι.

Μεγίστων ἀγαθῶν ὑπήρξας πρόξενος, τῆ ποιμνῆ ἐξαίρων ταύτης τὸ σκότος, τῆς ἀγνοίας, καὶ φωτίζων αὐτήν, παραδόξων θαυμάτων ἐπιδείξεσιν.

Θεοτοκίον

Ἐσκήνωσεν ἐν σοὶ τὸ πῦρ τὸ ἄστεκτον, μὴ φλέξαν τὴν μήτραν σου Θεοτόκε, καὶ κατέφλεξε τὰ πάθη ἡμῶν, καὶ τὴν ὕλην τῆς πλάνης ἀπετέφρωσεν.

Τοῦ Ἱερομάρτυρος

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ

Ἰάσεις ἐπιτελῶν, τῆ ἐπικλήσει τοῦ Χριστοῦ Ὅσιε, πλάνης ἐχθροῦ ἔσωσας, πόλεις καὶ λαοὺς θεῖα χάριτι.

Ναὸς ὑπάρχων Θεοῦ, εἰδωλικὸς Μάρτυς ναοὺς ἔρριψας, τὴν παντουργὸν δύναμιν, ἔχων συνεργὸν καὶ συνέριθον.

Στρατὸς ὠράθη Φωκᾶ, ἀγγελικὸς καὶ φῶς Θεοῦ ἄπλετον, δικαστικῶν θρόνων σε, ἔναντι Κυρίου δοξάζοντος.

Θεοτοκίον

Ἐκ σοῦ Θεὸς σαρκωθεὶς, δι' εὐσπλαγχνίαν τοῖς βροτοῖς ἤνωται, καὶ τὴν ἄρὰν ἔλυσε, μόνη παντευλόγητε Δέσποινα.

Ὁ Εἰρμὸς

«Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστὲ κράζουσα, Σύ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα».

Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου Φωκᾶ

ᾠχος β' Τοῦς ἀσφαλεῖς

Ὡς θεαυγὴ καὶ φωτοφόρον ἥλιον, σὲ νοητὸν τῆ Ἐκκλησία ἔθετο, ὁ Δεσπότης καταλάμποντα, πιστῶν τὰ πλήθη Μάρτυς ἔνδοξε, τὸν βίον γὰρ τὴν πίστιν καὶ τοὺς ἄθλους σου, ὡς μύρον εὐωδίας προσεδέξατο, ὁ μόνος ὑπάρχων πολυέλεος.

Ὁ Οἶκος

Φώτισόν με φωτὶ ἀνεσπέρω τῆς σῆς γνώσεως Σῶτερ, τὴν ἀχλὺν τῶν παθῶν σκεδάζων μου, καὶ σκοτόμαιναν, λόγον σοφίας δίδου μοὶ Λόγε, καὶ συνέσεως θείας ἐν κατανύξει, ὅπως τὸν σὸν παναοίδιμον Μάρτυρα στέψω Φωκᾶν, ἐν ὕμνοις καὶ μελωδίαις, ἀπορούντων γὰρ πέλεις ἀντίληψις καὶ πλοῦτος πᾶσι πτωχεύουσι, καὶ πηγὴ ἀγαθῶν δωρεῶν, ὁ μόνος ὑπάρχων πολυέλεος.

Κάθισμα τοῦ Ἀποστόλου

ᾠχος δ'

Ταχὸ προκατάλαβε

Τὸν μέγαν Ἀπόστολον, καὶ ἱεράρχην Χριστοῦ, Κοδρᾶτον τὸν ἔνδοξον, ἐν θεοπνεύστοις ὠδαίς, πιστοὶ εὐφημήσωμεν, βρῦει γὰρ ὡς ἐκ κρήνης, τοῖς ἐν πίστει αἰτουῦσιν, ἄφεςιν ἐγκλημάτων, καὶ παθῶν θεραπείαν, λαβῶν ἐκ τοῦ Ἰψίστου, τὴν χάριν τὴν ἄφθονον.

Δόξα... τοῦ Ἱερομάρτυρος

Ὅμοιον

Ἡ χάρις τοῦ Πνεύματος, ἐν σοὶ σκηνώσασα, πηγὴν σὲ ἀνέδειξε, πολλῶν χαρίτων Φωκᾶ, πλουσίως ἐκβλύζουσαν, ὅθεν καὶ τοῖς πλωτήρσι, βοηθεῖς καθ' ἐκάστην, πίστει ἐπιζητοῦσι, σὴν βοήθειαν Πάτερ, σὺν τούτοις καὶ ἡμῖν, ἰλασμὸν νέμοις θεόσοφε.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Παρθένε πανάμωμε, τὸν ὑπερούσιον, Θεὸν ἠ κυήσασα, σὺν Ἄσωμάτοις αὐτόν, ἀπαύστως ἰκέτευε, ἄφεσιν τῶν πταισμάτων, καὶ διόρθωσιν βίου, δοῦναι ἡμῖν πρὸ τέλους, τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, ὕμνούσῃ σε κατὰ χρέος, μόνη πανύμνητε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ῥομφαία διήλθέ σου, τὴν παναγίαν ψυχὴν, ἠνίκα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἐκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν σου, ὃν πὲρ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύση, συγχώρησιν πταισμάτων, ἡμῖν δωρήσασθαι.

Τοῦ Ἀποστόλου

Ὦδὴ δ'

Εἰσακήκοα Κύριε

Γηπονήσας τὴν ἄρουραν τῶν καρδιῶν, δρεπάνη σου τῶν λόγων, τῆς κακίας ὕλην πᾶσαν ἐξέκοψας.

Ἰαμάτων χαρίσματα, πάσιν ἡμῖν ὁ τάφος σου πηγάζει, ἱερὲ Κοδρᾶτε, τοὺς αἰτουμένους σε.

Συμπαθῶς ἐπικλῶμενος, τῶν δυσχερῶν λυτροῦσαι καὶ κινδύνων, Ἰερὲ Κοδρᾶτε τοὺς αἰτουμένους σε.

Ταῖς λαμπάσι τῶν λόγων σου, φωταγωγῶν τοὺς πλάνη σκοτισθέντας, φρυγανώδη πᾶσαν ἀπάτην ἔφλεξας.

Θεοτοκίον

Ἐξ ἀγνῶν σου σεσάρκωται, ὁ πλαστουργὸς αἱμάτων Θεοτόκε, καὶ φθαρέντας πάντας ἐκαινοποίησεν.

Τοῦ Ἱερομάρτυρος

Ἐπαρθέντα σὲ ἰδοῦσα

Φαινότατον ἀστέρα σὲ ἐν τῷ ὕψει, τῆς Ἐκκλησίας ἔθετο, Φωκᾶ ὁ Δεσπότης, ἄθλων Ἱερώτατε, θαυμάτων τε λάμψεσι, πάντων τὰς καρδίας φωτίζοντα.

Ὁμολόγησας τὴν σάρκωσιν τοῦ Δεσπότη, τυραννικοῦ πρὸ βήματος, Μάρτυς ἀθλοφόρε, καὶ λαμπρῶς κατήσχυνας, Ἑλλήνων σεβάσματα, καὶ πολυθειᾶς τὸ ἄθεον.

Κορυφουμένην τὴν θάλασσαν τῆς ἀπάτης, πολυθειᾶς λαίλαπι, θεία κυβερνήσει, Ἐνδοξε παρέδραμες, λιμὴν γαληνότατος, πᾶσι γεγονῶς θαλαττεύουσιν.

Θεοτοκίον

Ἀπειρογάμως ἐκύησας ὦ Παρθένε, καὶ μετὰ τόκον ὄφθης, παρθενεουσα πάλιν, ὅθεν ἀσιγήτοις φωναίς, τὸ Χαίρέ σοὶ Δέσποινα, πίστει ἀδιστάκτῳ κραυγάζομεν.

Τοῦ Ἀποστόλου

Ὦδὴ ε'

«Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός, καὶ τῶν αἰώνων ποιητὴς Κύριος, ἐν τῷ φωτὶ τῶν προσταγμάτων, ὀδήγησον ἡμᾶς, ἐκτός σου γὰρ ἄλλον Θεὸν οὐ γινώσκομεν».

Τὴν καθαρὰν σου ψυχὴν, ὁ καθαρῶτατος Θεὸς σκῆνωμα, τῆς ἑαυτοῦ εὐράμενος δόξης, καθαίρει διὰ σοῦ, ψυχὰς ῥυπωθείσας, δεινοῖς παραπτώμασιν.

Οἱ τῶν Ἑλλήνων σοφοί, σοῦ ἡττηθέντες τοῖς σοφοῖς δόγμασιν, Ὁμολογεῖν ἐπέισθησαν Μάκαρ, Χριστὸν δημιουργόν, Πατρὸς προανάρχου, σοφίαν καὶ δύναμιν.

Ἵποφωνῶν ἱερῶς, τὴν γενομένην τοῖς βροτοῖς ἔλλαμψιν, ἐκ τοῦ Πατρὸς τῶν φώτων Κοδρᾶτε, ἐφώτισας λαούς, σέβειν καὶ δοξάζειν, Τριάδα ἀχώριστον.
Θεοτοκίον

Σεσαρκωμένον ἡμῖν, ἐν δύο φύσεσιν Υἱὸν τέτοκας, τὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ πάντων αἰώνων, ἀγνή γεννηθέντα, ἀρρεῦστος ἀχρόνως, ὡς μόνος ἐπίσταται.

Τοῦ Ἱερομάρτυρος

Σὺ Κύριέ μου φῶς

Πορείας τοῦ ἐχθροῦ, προφανῶς ὑπεσκέλισας, ἰθύνων σου τὰς πορείας, πρὸ Θεοῦ θελημάτων, τὰς τρίβους ἱερώτατε.

Ῥηγνύμενον πληγαῖς, τὸ πολυάθλον σῶμά σου, διέρρηξεν ἀθείας, τοὺς δεσμοὺς θείῳ σθένει, Φωκᾶ θεομακάριστε.

Ὀλόκληρον Θεῷ προσενήνεξαι σφάγιον, Πανεύφημε τῷ τυθέντι, καὶ ἐναίμους θυσίας, εἰδώλων καταπαύσαντι.

Θεοτοκίον

Σοφία τοῦ Θεοῦ, ἑαυτὴ ὠκοδόμησεν, ᾧ Δέσποινα Θεοτόκε, ἐξ ἀγνῶν σου αἱμάτων, τὸν οἶκον ὡς ἠυδόκησεν.

Τοῦ Ἀποστόλου

Ὡδὴ ς'

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων

Ἵψηλὸς οὐρανὸς ἐχρημάτισας, δόξαν διηγούμενος, Θεοῦ σωτήριον, ὡς Ἱεράρχης ἔνθεος, ὡς κλεινὸς σὺ Κοδρᾶτε Απόστολος.

Μίαν φύσιν θεότητος ἄναρχον, μίαν κυριότητα κηρύττων πάνσοφε, πολυθεΐας ἔλυσας, τὴν σκοτώδη Κοδρᾶτε ἀπόνοιαν.

Νόμῳ φύσεως τάφῳ τὸ σῶμά σου, μάκαρ ἱερώτατε, νὺν κατακείμενον, θαυματουργεῖ παράδοξα, ὑπὲρ φύσιν Κοδρᾶτε καὶ ἔννοιαν.

Θεοτοκίον

Οὐρανὸν ὃ τανύσας βουλήματι, ἄλλον οὐρανὸν ἐπὶ γῆς σὲ ἀνέδειξε, Θεογεννητὸρ Δέσποινα, καὶ ἐκ σοῦ τοῖς ἐν σκότει ἀνέτειλεν.

Τοῦ Ἱερομάρτυρος

Θύσω σοί, μετὰ φωνῆς

Θάλασσαν, ἀθείας ἐξήρανας Πάνσοφε, πηγὴν ζωῆς ἀναβλύζων, διδαχῶν ὁσίων, νὺν δὲ θαυμάτων, ἐπομβρίαῖς, ἀποπλύνεις παθῶν πάντα βόρβορον.

Ἐπήρθης, ἐπὶ ξύλου δεινῶς σπαθιζόμενος, καὶ ἐξαρθρούμενος μάκαρ, καὶ φωνὴν ἐξ ὕψους σὲ δυναμοῦσαν, ἐνωτίσθης, Ἱεράρχα καὶ Μάρτυς πολυάθλε.

Τὸ πάθος, τοῦ ἀπαθοῦς Φωκᾶ μιμησάμενος, πάθη ποικίλα ἰᾶσαι, καὶ λυτροῦσαι ζάλης καὶ τρικυμίας, τοὺς πλωτήρας, ταῖς πρὸς Θεόν σου θείαις ἐντεύξεσιν.

Θεοτοκίον

Ὡς ὄμβρος, ὃ σωτήριος Λόγος κεκένωται, ἐν τῇ ἀφθόρῳ σου μήτρα, Παναγία Κόρη, καὶ τῆς κακίας,

τοὺς χειμάρρους, θεϊκὴ δυναστεία ἐξήρανε.

Ὁ Εἰρμὸς

«Θύσω σοί, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοί, ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαυμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ρέυσαντι αἵματι».

Κοντάκιον τοῦ Ἀποστόλου

Ἦχος πλ. δ' Ὡς ἀπαρχὰς

Ὡς ἱεράρχην τίμιον, καὶ ἀθλητὴν στερρότατον, ἡ οἰκουμένη προσάγει σοὶ Κύριε, θεῖον Κοδρᾶτον Ἀπόστολον, καὶ τοῖς ὕμνοις γεραίρει, τὴν σεπτὴν αὐτοῦ μνήμην, αἰτοῦσα πάντοτε, πταισμάτων ἄφεσιν, δωρηθῆναι τοῖς μέλλουσιν, Ἀλληλούϊα.

Ὁ Οἶκος

Τὸν σοφὸν Ἱεράρχην τιμήσωμεν, ὡς ποιμένα πιστὸν καὶ διδάσκαλον, ὅτι ἐν τῷ λειμῶνι τῆς ἀθλήσεως, ἐξήνθησε ῥόδον ἱερώτατον, καὶ ἡμᾶς τοὺς πιστοὺς κατεμύρισε, βολαῖς θαυμάτων τε, καὶ πράξεων ἐναρέτων, φωτισμοῦ πληρώσας πᾶσαν γῆν, ἰαμάτων ταῖς λάμπεσιν, ἐθαυμάστωσε γὰρ ὁ Θεὸς τοὺς βοῶντας αὐτῷ, Ἀλληλούϊα.

Σ υ ν α ξ ἄ ρ ι ο ν

Τῇ ΚΒ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Φωκᾶ τοῦ θαυματουργοῦ, τοῦ ἐν λουτρῷ σφοδρῶς πυρωθέντι τελειωθέντος.

Στίχοι

- Φωκᾶ, τὸ λουτρὸν σμήγματος παντὸς δέχου.
- Λουτρὸν γὰρ ἦν ἀγῶνος, οὐ καθαρσίου.
- Εἰκάδι δευτερίῃ λουτρὸν πέφνεν ἐνδοθι Φωκᾶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Φωκᾶ τοῦ κηπουροῦ.

Στίχοι

- Ἦδει χάριν σοί, σου Χάριν θνήσκων Λόγε,
- Φωκᾶς ὁ Μάρτυς τῷ διὰ ξίφους τέλει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἰσαάκ, καὶ τοῦ Ἁγίου Μαρτίνου.

Στίχοι

- Χριστοῦ τὸ θάρσος ἐμπνέοντος ὑπόθεν,
- Πρὸς τὴν σπάθην ἔσπευδεν ἐκπνεῖν Μαρτίνος.

Μνήμη τῶν ἁγίων εἴκοσιν ἐξ ὀσιομαρτύρων Ζωγραφεῶν, τῶν ἐλεγξάντων τοὺς Λατινόφρονας Μιχαὴλ τὸν βασιλέα Παλαιολόγον Η' καὶ τὸν πατριάρχην Ἰωάννην τὸν Βέκκον, ἄνωθεν τοῦ πύργου πυρὶ τελειωθέντων.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἀποστόλου

Ὦδη ζ'

Εἰκόνος χρυσεῖς

Ἐψώσας τὸν νοῦν, πρὸς τὸ πρῶτον ἀγαθὸν θεοειδέστατος, ναὸς Τριάδος ἐχρημάτισας, καὶ τοὺς ἐν βάθει κακώσεως, ὕψωσας ταῖς ὑψηλοτάταις, διδαχαῖς σου κραυγάζοντας, Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Συντρίψας ναοὺς, τῶν εἰδώλων προσευχῶν ἀναμοχλεύσεσιν, ἀνεδομήσω θεῖω Πνεύματι, ναοὺς Θεῷ Ἱερώτατε, καὶ τῶν σωζομένων τὰ πλήθη, προσηγάγω κραυγάζοντα, Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Πυρίπνοος ὢν, ὡς τοῦ Πνεύματος τὸ πῦρ τὸ θεῖον Πάνσοφε, ἐν τῇ καρδίᾳ ἔχων πάντοτε, λαμπὰς ὠράθης φλογίζουσα, πᾶσαν φρυγανώδη ἀπάτην, καὶ τοὺς βοῶντας φωτίζουσα, Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ

τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Λυθέντες ἀράς, διὰ σοῦ προγονικῆς θεοχαρίτωτε, καλῶν αἰτίαν σέ γινώσκομεν, ὡς τὸν πανταίτιον τέξασαν, Λόγον ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ὅθεν βοώμεν σοὶ Ἄχραντε, Εὐλογημένη εἶ, Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

Τοῦ Ἱερομάρτυρος

Ἐν τῇ καμίνῳ

Θυμὸν τυράννων, οὐκ ἐδειλίασας πάνσοφε, ποιμνης προϊστάμενος δὲ τῆς λογικῆς, ὡς ἀρνίον προσενήνεξαι, τῷ ἀρχιποίμενι, μαρτυρικῶς Φωκᾷ κλειζόμενος.

Ἐδοκιμάσθης, ὡς ἐν χωνεῖα Μάρτυς χρυσός, μέσον ἐμβληθεὶς ἀσβέστου φλογοειδοῦς, καὶ μηδόλως φλογιζόμενος, Εὐλογημένος εἶ, ὁ Θεός μου κραυγάζων καὶ Κύριος.

Ὁ θεῖος πόθος, προσαναφλέγων τὴν καρδίαν σου, θεῖῳ δροσισμῷ σέ ἔνδοξε συντηρεῖ, ἐν πυρὶ μὴ δαπανώμενον, τῆς ἀθείας δέ, Ἱεράρχα τὴν ὕλην συγκαίοντα.

Θεοτοκίον

Σεσαθρωμένον, τὸν τῆς ψυχῆς μου οἶκον πανάμωμε, Κόρη μετανοίας τρόποις ὡς ἀγαθῇ, ἀνακαίνισον ἢ ἄπασαν, τὴν ἀνθρωπότητα, τῷ τοκετῷ σου ἀνακαινίσασα.

Τοῦ Ἀποστόλου

Ὡδὴ ἡ'

Τὸν ἐν καμίνῳ

Ἐστηριγμένος νοητὴν, ἐπὶ πέτραν τῆς ψυχῆς ἔχων τὰς βάσεις, ὑπεσκέλισας μάκαρ, τοὺς Κυρίῳ ἐχθρούς, καὶ πάντας Κοδρᾶτε ἐστήριξας, τοὺς ὑπερυψοῦντας, αὐτόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κεκοσμημένην ἀρεταῖς, κεκτημένος τὴν ψυχὴν καὶ τὴν καρδίαν, Κατεκόσμησας λόγοις, διδασκαλίας ψυχᾶς, ἐξαίρων ἀκοσμίαν ἄπασαν, εἰδωλομανίας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡς μαθητῆς τοῦ Ἰησοῦ, ὡς Ἀπόστολος φαιδρός, ὡς τοῦ Ἥλιου τοῦ τῆς δικαιοσύνης, φωτοφανῆς ἀστραπῆ, Κοδρᾶτε φωτίσας ἀγίασον, τοὺς ἐπιτελοῦντας, τὴν σὴν ἀγίαν μνήμην.

Θεοτοκίον

Ἱερωτάταις σέ φωναίς, Ἱερώτατοι Θεοῦ Ἀγνή Προφήται, ἐσομένην Μητέρα, προανεφώνουν τρανῶς, τοῦ πάντων δεσπόζοντος ἄχραντε, ὅθεν σέ ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ἱερομάρτυρος

Χείρας ἐκπετάσας

Χάρις σου τοῖς χεῖλεσι σοφέ, Φωκᾷ ἐκκέχυται, ὅθεν ἐπέστρεψας, λαὸν πλανώμενον ὄφρεως, ὑποθήκαις καὶ προσήγαγες, οἷα ποιμὴν ἀληθινός, Χριστῷ κραυγάζοντα, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἀκοίμητον ἔχει σέ πιστῶν, Σοφὲ ὀμήγουρις πρέσβυν κοιμίζοντα, παθῶν θαλάσσης τὰ κύματα, πειρασμούς τε κατευνάζοντα, καὶ ὀδυνῶν παντοδαπῶν ἡμᾶς λυτρούμενον, τοὺς βοῶντας, Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ῥεῖθρα ἰαμάτων ὁ ναός, ὁ σὸς τοῖς χρήζουσι, πηγάζει πάντοτε, λιμὴν δεικνύμενος ἄκλυστος, καὶ παθῶν φυγαδευτήριον, τοῖς σέ τιμῶσι, καὶ Χριστῷ Μάρτυς κραυγάζουσιν, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἵνα σου τιμῶμεν τὸ σεπτόν, Φωκᾷ μνημόσυνον, πανηγυρίζοντες, τὸν ὑπεράγαθον Κύριον, ἐκδυσώπει προθυμότητα, ἀπαλλαγὴν τῶν δυσχερῶν, ἡμῖν δωρήσασθαι, τοῖς βοῶσι, Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν

Κύριον.

Θεοτοκίον

Νόμου σὲ ἐτύπου κιβωτός, καὶ στάμνος φέρουσα, τὸ μάννα Πάναγνε, ἡ θεία τράπεζα αὐθίς τε, καὶ λυχνία χρυσαυγίζουσα, εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν τὸ φῶς κυήσασαν, τὸ φωτίζον, θεογνωσία τοῦ κόσμου τὰ πέρατα.

Ὁ Εἰρμός

«Χείρας ἐκπετάσας Δανιήλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε, πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταὶ Παῖδες κραυγάζοντες, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον».

Τοῦ Ἀποστόλου

Ὡδὴ θ'

Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν

Ὁραιωθεῖς διανοία, τῷ ὡραίῳ Δεσπότη, παρίσταται φαιδρότατος ἀεὶ, ὡς Ἱεράρχης θεόληπτος, ὡς Ἀπόστολος θεῖος, σὺν πάσιν Ἀποστόλοις ἀληθῶς, τὴν εἰρήνην τῷ κόσμῳ, Κοδρᾶτε ἐξαιτούμενος.

Σοῦ Μαγνησία κατέχει, τῶν λειψάνων τὴν θήκην, ὡς θείαν κιβωτόν, καὶ ἐξ αὐτῆς, πᾶσαν Κοδρᾶτε ὠφέλειαν, ἀπαρύεται πόθῳ, σκηναὶ δὲ οὐρανῶν τὴν σὴν ψυχὴν, κεκτημένα σὺν πάσιν, Ἁγίοις ἐπαγύλλονται.

Ἡφωταυγῆς σου ἡμέρα, ἡ φωσφόρος σου μνήμη, ἡ ὄντως εὐκλείης σου ἑορτή, πάσιν ὡς ἥλιος ἔλαμψεν, ἦν πιστῶς ἐκτελοῦμεν, Κοδρᾶτε ἰλασμόν ἀμαρτιῶν, δυσωποῦντες εὐχαίς σου, λαβεῖν καὶ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον

Φείσαι μου Κύριε φεῖσαι, ὅταν μέλλης μὲ κρίνειν, καὶ μὴ καταδικάσης μὲ εἰς πύρ, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, δυσωπεῖ σὲ Παρθένο, ἡ σὲ κυοφορήσασα Χριστέ, Ἀποστόλων ὁ δῆμος, καὶ σὺν Προφήταις Μάρτυρες.

Τοῦ Ἱερομάρτυρος

Λίθος ἀχειρότμητος

Ἱερολογίαις ἐνθέοις, τοῦ ἱεροῦ δεῦτε Ποιμένος, πάντες τὴν πανίερρον μνήμην, Ἱερωτάτως πανηγυρίζομεν, τὸν εὐεργέτην Κύριον, ὑπὲρ ἡμῶν καθικετεύοντος.

Ὁφθης πυρακτούμενος ζήλω, τῷ τοῦ Δεσπότη ὀπηνίκα, Μάρτυς τὸ λουτρὸν ὑπεισῆλθες, ἐκκεκαυμένον, ἐν ᾧ τὸ πνεῦμά σου, Θεοῦ ἐπαγαλλόμενος, μάκαρ εἰς χείρας παραδέδωκας.

Σὲ Ἱεραρχῶν αἱ χορεῖαι, καὶ τῶν Μαρτύρων αἱ ἀγέλαι, καὶ τῶν ἱερῶν Ἀποστόλων, ἡ συναυλία πάντων Δικαίων τε, Μάρτυς Φωκᾶ τὰ πνεύματα, ἔχοντα μέσον ἐπαγύλλονται.

Ἦπλωται ἐν κόσμῳ ἡ μνήμη, ἡ σὴ ψυχὰς φωταγωγοῦσα, τῶν ἀνευφημούντων ἐν πίστει, τοὺς σοὺς ἀγῶνας καὶ τὰ παλαίσματα, καὶ τὴν γενναίαν ἄθλησιν, ποιμὴν καὶ Μάρτυς ἀξιόγαστε.

Θεοτοκίον

Φώτισον Ἀγνή τὴν ψυχὴν μου, ἐσκοτισμένην ἀμαρτία, καὶ αἰωνιζούσης φλογὸς με, καὶ σκότους ρύσαι τὴ μεσιτεία σου, ἵνα τὴν σὴν γηθόμενος, ἀνευφημῶ μεγαλειότητα.

Ὁ Εἰρμός

"Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σου Παρθένο, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χριστὸς συνάψας τὰς διεστῶσας φύσεις, διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν".

Ἐξαποστειλᾶριον τοῦ Ἀποστόλου

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε

Ὡς Μάρτυς καὶ Ἀπόστολος, καὶ Ἱεράρχης ἐνθεος, Κοδρᾶτε μύστα τοῦ Λόγου, Χριστοῦ κηρύξας τὸ θεῖον, πανσόφως Εὐαγγέλιον, πᾶσαν τὴν γῆν ἐφαίδρυνας, ἐκ πλάνης λυτρωσάμενος, τοὺς γηγενεῖς καὶ διδάσκων, τοῦ προσκυνεῖν τὴν Τριάδα.

Τοῦ Ἱερομάρτυρος
Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις

Ἱεραρχῶν ἀκρότης, καὶ Ἀθλοφόρων τὸ κλέος, Φωκᾶ καὶ μέγας προστάτης, τοῖς θαλαττεύουσι πέλων,
περίσωζε ἐκ κινδύνων, τοὺς εὐφημούντάς σε μάκαρ.

Θεοτοκίον

Τὸν Ποιητὴν τῶν αἰώνων, καὶ τῶν Ἀγγέλων Δεσπότην, ἀποτεκοῦσα Παρθένε, τοῦτον ἰκέτευε δεῖξαι, τῆς
δεξιᾶς παραστάτας, μερίδος τοὺς σοὺς οἰκέτας.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία καὶ Ἀπόλυσις.